

مبارزه، درمان دردهاست! به یاد رفیق جانباخته هلین بولک

در روزهای اخیر همه جا صحبت از یک زن مبارز است که بعد از ۲۸۸ روز اعتصاب غذا علیه سیاست های ضد خلقی رژیم حاکم بر ترکیه، در "خانه مقاومت" در منطقه Küçükarmutlu استانبول، جان باخت.

هلین بولک (Helin Bölek)، یکی از اعضای گروه هنری انقلابی، "گروه یوروم" بود که از ماه ژوئن سال گذشته (۲۰۱۹) به همراه همکار دیگر خود ابراهیم گوکچک، گیتاریست این گروه هنری (از ماه مه ۲۰۱۹) دست به اعتصاب غذا زدند.

هلین که در نوامبر ۲۰۱۹ بعد از دو سال زندان کشیدن آزاد شده بود، در جریان اعتصاب غذا، خواستار خاتمه دادن به حکم بازداشت و دادگاه رفقای خود، رفع ممنوعیت اجرای کنسرت های گروه یوروم و همچنین پایان دادن به یورش های پیاپی به فرهنگسرای "ادیل" مرکز هنری گروه، شده بود. پاسخ دولت فاشیستی ترکیه قایل شدن این شرط بود که اعتصاب غذا باید ابتدا متوقف شود و سپس می توان در مورد خواست های شما صحبت کرد! سپس مامورین حکومت آن ها را به زور به بیمارستان بردند تا اعتصاب غذای آن ها را بشکنند، اما موفق نشدند و این رفقا پس از یک هفته به دلیل امتناع از درمان، در شرایط اعتصاب غذا دوباره به "خانه مقاومت" مرکز این گروه هنری بازگشتند.

لازم به ذکر است که اعتصاب غذا برای چپ های تُرک و کُرد یک سنت مبارزاتی است. ۲۰ سال پیش هم تعدادی از فعالان چپ در اعتراض به دیکتاتوری حاکم بر ترکیه و دفاع از زندانیان سیاسی، دست به اعتصاب غذا زدند و سرانجام توسط پلیس فاشیست تُرکیه با هجوم آن ها به محل اعتصاب، به قتل رسیدند.

هلین بولک برای آزادی هنر، آزادی بیان و آزادی رفقای زندانی خود مبارزه کرد. این خواننده ۲۸ ساله در اصل از شهر کُردی دیاربکر در جنوب شرقی ترکیه آمده بود و بیشتر عمر خود را در استانبول گذرانده بود. وی به گروه یوروم پیوسته بود تا همراه با آنان با خواندن سرودهای سیاسی به زبان کُردی و تُرکی، صدای حق طلبانه مظلومان باشد. دولت فاشیستی حزب حاکم عدالت و توسعه، فعالیت های فرهنگی در ترکیه را سانسور کرده است، به ویژه فعالیت های مربوط به زبان کُردی را.

واقعیت این است که بر خلاف اراده و تصمیم استثمارگران و حکومت های شان، هنر انقلابی را نمی توان ممنوع کرد. گروه یوروم ده ها سال است که صدای همه مردمان مظلوم است و آهنگ های آن ها هنوز هم شوق و امید به مبارزه با همه ظلم و ستم و بی عدالتی را در وجود انسان های مبارز و آگاه، بویژه در میان جوانان گُرد و تُرک این کشور، شعله ور می سازد.

حزب ارتجاعی حاکم در تُرکیه، می خواهد وجود سیاسی و فرهنگی این گروه موسیقی را که آهنگ هایش الهام بخش میلیون ها انسان در سراسر جهان است و مردم را به مبارزه علیه استبداد و ارتجاع دعوت می کند، نابود کند و همراه با از بین بردن مقاومت مردم، منبع مهمی از امید را در این روزهای تاریک استبداد حاکم از بین ببرد.

گروه یوروم که کار هنری خود را از سال ۱۹۸۵ با موسیقی اعتراضی شروع کرد، همیشه صدای مردم فریاد مظلومان بود و با این که اعضای گروه در طی چند دهه تغییر کردند، اما خط سیاسی آن که بسیار چپ و رادیکال و اعتراضی بود همچنان باقی ماند و از مسیر انقلابی و سوسیالیستی خود منحرف نشد و با وجود خفقان حاکم در ترکیه ، با سرودن آهنگ های انقلابی، زبان گویای کارگران و زحمتکشان باقی ماند و مردم را همواره به مبارزه علیه حکومت سرمایه داری تُرکیه و سلطه ضد مردمی حزب عدالت و توسعه فراخوانده است.

دولت فاشیستی تُرکیه از سال ۲۰۱۶، کنسرت های گروه یوروم را ممنوع کرد و اعضای آن را به بهانه های مختلف از حمله وابسته بودن آنها به "جبهه آزادی بخش انقلابی خلق"، که به عنوان یک حزب مارکسیست لنینیست رادیکال در تُرکیه شناخته می شود و در لیست سازمان های تروریستی امپریالیسم آمریکا، اتحادیه اروپا و انگلستان قرار گرفته است، متهم کرد.

اعمال شیوه های فاشیستی و سرکوبگرانه در مورد مخالفین چپ انقلابی در تُرکیه به هیچ وجه جدید نیست؛ اما از کودتای نا فرجام ماه ژوئن ۲۰۱۶ به بعد، این سیاست بیش از پیش علنی شد و جنبه "قانونی" پیدا کرد. وزارت اطلاعات و امنیت تُرکیه از روز جمعه ۱۱ نوامبر ۲۰۱۶ از فعالیت ۳۷۰ انجمن غیردولتی از جمله نهاد های حقوق بشر و دفاع از حقوق کودکان جلوگیری کرد. این اقدام سرکوب گرانه به بهانه داشتن ارتباط و همدستی و همکاری با گروه های تروریستی و تهدید علیه امنیت ملی توجیه شد. در پی آن بسیاری از این انجمن ها که شامل انجمن وکلا نیز می شود، توسط پلیس مهر وموم شدند. همزمان با این بگیر و بندها؛ پلیس فاشیستی رژیم اردوغان به مرکز فرهنگی "ایدیل" یورش برده و تمامی آلات موسیقی این گروه را شکسته و دو تن از اعضای آن را با خود بردند. در ۱۴ فوریه ۲۰۱۸ ، وزارت کشور تُرکیه ، ۶ عضو این گروه را به لیست "تروریست های تحت تعقیب" اضافه و تعدادی از اعضای این گروه را دستگیر کرد. در اعتراض به این اقدام، اعضای این گروه، علیه این بی عدالتی دست به اعتصاب غذا زدند. یکی از افرادی که به این اقدام پیوست، خواننده "سولویست" (Soloist) این گروه، هلین بولک بود.

در اعتراض به این اقدامات پلیسی حکومت سرکوبگر تُرکیه، تا کنون تجمعات و تظاهرات های گوناگونی در تُرکیه و سراسر جهان در پشتیبانی از این گروه هنری - انقلابی انجام شده است.

یکی از کارهای جالبی که نیروهای چپ و کمونیست در حمایت از گروه یوروم انجام دادند، تشکیل گروه های موزیک و بازخوانی آهنگ های آنان است. با این کار ، طرفداران این گروه هنری به رژیم ارتجاعی اردوغان این پیام را دادند که حتی اگر شما مانع از فعالیت های هنری "گروه یوروم" در ترکیه شوید و آن ها را زندانی و شکنجه کنید، ما با خواندن آوازهای آنان، پیام شان که مبارزه با ستمگران و رهایی از یوغ ارتجاع و استبداد است را به گوش جهانیان می رسانیم و با این کار هدف این گروه انقلابی را زنده نگاه می داریم.

تا کنون گروه های هنری تشکیل شده در سراسر جهان با خواندن و پخش سرودهای "گروه یوروم" همچنان به پشتیبانی خود از آن ها ادامه می دهند. یکی از این گروه های هنری در حدود ۴ سال است که در وین از رفقای

تُرک؛ اتریشی و ایرانی تشکیل شده که در تجمعات و مراسم مختلف، از جمله روز جهانی کارگر، با خواندن سرودهای آنان به زبان های مختلف (تُرکی، کُردی، فارسی...) به مبارزه علیه فاشیسم و ارتجاع جهانی می پردازند.

یکی از کارهای گروه هنری وین؛ خواندن سرود "ز خون جلوه کن ای هماره یاد" برای چهل و هفتمین سالگرد حماسه سیاهکل در سال ۲۰۱۷ بود که در جریان این مراسم در استکهلم پخش شد و جلوه ای از همبستگی بین المللی مبارزین با یکدیگر را به نمایش گذارد.

در حال حاضر به دلیل وضعیت اضطراری ناشی از شیوع کرونا که باعث قطع تجمعات و گردهم آیی های نیروهای انقلابی در سراسر جهان شده است، امکان برگزاری آکسیون های جمعی وجود ندارد؛ اما حرکت های مبارزاتی بسیار زیبایی در پشتیبانی از رفقای گروه یوروم انجام گرفته است؛ از جمله خواندن سرود های این گروه در مقابل پنجره آپارتمان خود و یا نوشتن پیام پشتیبانی از آن ها و گرفتن عکس و پخشش در فیس بوک و توییتر گروه یوروم و همین طور افشاگری های تک نفره در پارک ها و محل زندگی با گذاشتن عکس های اعضای این گروه که همچنان در اعتصاب غذا هستند مانند "ابراهیم گوکچک" که اعتصاب غذای خود را از تاریخ ماه مه ۲۰۱۹ تاکنون ادامه می دهد. در صورت عدم اقدام فوری، جان این هنرمند مبارز نیز مانند هلین بولک در معرض خطر مرگ خواهد بود.

به رغم تمام تلاش های سرکوبگرانه حکومت اِردوغان، مبارزه علیه این رژیم فاشیستی و دیکتاتور همچنان ادامه خواهد داشت و نیروهای انقلابی به هیچ وجه در مقابل نظام استثمارگر حاکم بر تُرکیه سکوت نخواهند کرد.

در مراسم به خاک سپاری هلین در تاریخ ۴ آپریل، پلیس چندین تن از اعضای این مرکز فرهنگی را در مراسم تشییع جنازه او دستگیر کرد و برای متفرق کردن سایرین با استفاده از پاشیدن آب و گاز اشک آور مانع از مراسم خاکسپاری هلین توسط مردم شد و متأسفانه جسد هلین بولک به خاطر هراس مقامات از عواقب یک خاکسپاری مردمی، به دست پلیس فاشیست ترکیه به خاک سپرده شد.

اما به رغم مرگ هلین، مبارزه علیه این رژیم فاشیستی و دیکتاتور همچنان ادامه خواهد داشت و نیروهای انقلابی به هیچ وجه در مقابل نظام استثمارگر حاکم بر تُرکیه سکوت نخواهند کرد. وظیفه تمام وجدان های بیدار است که درمقابل سیاست های سرکوب گرانه و ضد خلقی دولت اِردوغان ساکت ننشینند و به حمایت از معترضین برخیزند.

هلین بولک برای همیشه زنده خواهد ماند و راه او که مبارزه با امپریالیسم، استبداد و ارتجاع بود همچنان ادامه خواهد داشت.

با ایمان به پیروزی راهمان

وین - اتریش

۱۲ آپریل ۲۰۲۰